

ydes Stedstillæg til Lærerne, medens der altsaa i Vorup Kommune, hvor Skatteprocenten er 7,7, kun ydes Stedstillæg til Lærerne ved den ene Skole.

Jeg har derefter nogle Henvendelser til den højtærede Kirkeminister. Min første Henvendelse gælder Karlby Kirke i Randers Amt, Aarhus Stift. Denne Kirke skal nu underkastes en Hovedstandsættelse, og jeg vil indtrængende bede den højtærede Kirkeminister om til anden Behandling af Finanslovforslaget at stille Forslag om en Statsunderstøttelse til denne Hovedstandsættelse af Karlby Kirke. Jeg ved vel, at Vedligeholdelsen af Kirkerne paahviler Menighederne; hvis det Beløb, der er henlagt til Kirkens Vedligeholdelse, ikke strækker til, skal der foretages Paaligning paa Menigheden, og desværre strækker dette Beløb næsten aldrig til, i mangfoldige Tilfælde maa der foretages saadanne Paaligninger. Det er der imidlertid ikke noget at gøre ved, det er en fælles Skade, og jeg skulde aldeles ikke henvende mig til den højtærede Kirkeminister om Karlby Kirke, hvis ikke der var ganske særlige Forhold, som her gjorde sig gældende, men det mener jeg, der er, Forhold, som i Virkeligheden i høj Grad begrunder, at der ydes en Statsstøtte til denne Hovedstandsættelse. Karlby Kirke er opført saa sent som i 1902, er altsaa kun 22 Aar gammel, den traadte da i Stedet for den gamle Krogsbæk Kirke, som paa Grund af Byggesforholdenes Ændring var kommet til at ligge paa en i høj Grad uheldig Plads, idet der omkring den kun boede nogle ganske faa Mennesker, medens den store Landsby Karlby, som ligger nogle Kilometer derfra, i høj Grad maatte savne Kirke. I 1902 fik Beboerne da Lov til at faa Kirken flyttet fra Krogsbæk op til Karlby, den gamle Granitsokkel flyttedes, og paa denne Granitsokkel rejstes saa den nye Karlby Kirke. Det var Beboerne selv, der maatte bære den væsentlige Del af Byrden derved, der ydedes kun det almindelige Statstilskud til Opførelsen.

Den nye Kirke, der byggedes i Karlby, var for det første overordentlig lidet skøn, men det fik nu være. Det værste var, at den var bygget saa slet, at den nu efter kun 22 Aars Forløb kan karakteriseres saaledes — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg læse den Karakteristik, som gives af Kirken af den kongelige Bygningsinspektør —: „Karlby Kirke er en i alle Maader ussel Kirkebygning, som man har opført paa den nedbrudte Krogsbæk Kirkes gamle Granitsokkel, der er det eneste værdifulde ved

Bygningen. Hele denne Byggesag er et udmærket Eksempel paa de fortvivlede Forhold, der altid før eller senere opstaar, naar der til Ledelse af Kirkens Opførelse anvendes ikke uddannede Arkitekter.“ Det er jo under Statens Tilsyn, denne Kirke er bygget, og Staten har altsaa Ansvaret for, at Bygningen er blevet saa slet, som den er blevet, og derfor finder jeg ogsaa, det er rimeligt, at Staten tager Skade for Hjemgæld. Jeg finder det ganske urimeligt, om den faatallige Befolkning derovre skulde bære hele Følgen af, at Tilsynet ikke har været, som det skulde være, og derfor vil jeg meget indtrængende henstille til den højtærede Kirkeminister, at der ydes Statstilskud til denne Hovedstandsættelse — jeg skulde tage meget fejl, om man ikke har Fortilfælde, hvor Staten netop har erkendt sit Ansvar med Hensyn til meget daarligt byggede Kirker og ydet Tilskud til Hovedstandsættelser, som blev en Følge deraf.

Fra Kirken vender jeg mig til vore Præstegaarde. Der foregaar som bekendt i Øjeblikket store Forandringer ved vore Præstegaarde; naar Forpagtningstiden udløber, bliver en større eller mindre Del af Jorden, maaske al Jorden, bortsolgt, og dette hidfører Forandringer ved Bygningerne. Ogsaa det, at Vedligeholdelsespligten overfor vore Præstegaarde nu gaar over til Menighedsraadene, foraarsager ofte store Forandringer ved Bygningerne, og det er da af den allerstørste Betydning, at der ikke gaar for store Værdier, baade kulturelle og økonomiske, til Spilde. Jeg mener, at vore gamle Præstegaarde i Virkeligheden for manges Vedkommende indeholder overordentlig store kulturelle Værdier. Disse gamle Præstegaarde er ganske ualmindeligt smukt stemt ind i hele det danske Landskab, der er over dem en ejendommelig Stemning; jeg skal blot for at nævne et Par Eksempler tage to sjællandske Præstegaarde som Hjembæk ved Svinninge eller Blidstrup Præstegaard i Nordsjælland. De, der har set disse Præstegaarde, vil indrømme mig, at de er ualmindelig smukke, og saadanne Præstegaarde finder man jo rundt omkring i vort Land. Jeg tror, alle vil indrømme, at hvis disse gamle Præstegaarde skulde forsvinde, vilde det være et Tab ikke blot for det Sogn, hvori de ligger, men i Virkeligheden for hele vort Land. Og lige saadan vilde det være et overordentlig stort Tab, hvis de skulde skændes ved en uforstandig Behandling, ved Forandringer, som i Virkeligheden ødelagde dem. Derfor vil jeg henstille til den højtærede Kirkeminister, at han